

ת"פ 14871/09 - נתנאלי ימיני נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בקריה גת

ת"פ 14871-09 מדינת ישראל נ' ימINI
תיק חיזוני: 0-3820-20110-0782

מספר בקשה: 6

בפני כבוד השופטת טל לחיאני שהם
ນתנאלי ימINI
מבקש
נגד
משיבה
מדינת ישראל
ע"י פרלקיות מחוז דרום - מחלוקת אזרחית

החלטה

לפני בקשת המבקש להורות על ביטול צו מסר שהוצא כנגדו חלף קנס שלא שולם.

1. ביום 15/07/05 הוציא הסדר טיעון במסגרתו הנאשם הודה בעובדות כתוב האישום, ובית המשפט הטיל עליו, בין היתר, קנס בסך 4,000 ₪ או 10 ימי מסר תמורה הנקנס.

בית המשפט, במעמד גזר הדין, בנסיבות המבקש ובא כוחו, הורה כי הנקנס ישולם ב-10 תשלוםמים שווים ורצופים, החל מיום 01/09/15.

2. ממועד זה ועד היום טרם שולם הנקנס על ידי המבקש ומשכך, ביום 21/01/21 נחתם על ידי בית המשפט צו מסר עקב אי תשלום קנס.

3. ביום 21/03/10, משנודע למבקש כי תלוי ועומד כנגדו צו מסר, פנה לבית המשפט בבקשת לבטל הצו. בבקשתו ציין כי לא שולם הנקנס כיוון שמדובר בקנס ישן שככל לא זכר דבר קיומו.

עוד ביקש כי בית המשפט יורה על פרישת תשלוםמים של החוב על מנת שיוכל לעמוד בתשלום הנקנס, וזאת לאור מצבו הכלכלי בעקבות משבר הקורונה בגין לא עבד במשך 8 חודשים.

4. המשיבה התנגדה לבקשתו.

בתגובהה מיום 21/03/14 צינה כי עסקין במבקש שלו לא פחות מ-16 תקיי חוב פתוחים בגין דוחות, אגרות וקנסות שונים. עוד צינה בתגובהה כי המבקש היה מודע לקיום הנקנס שכן גזר הדין מיום 15/07/05 ניתן בנסיבות.

עמוד 1

בתגובהה טענה כי ביום 16/06/30, ומשלא שילם המבוקש את הקנס, הועבר הטיפול למרוץ לגביית קנסות. מאז, נשלחו למבקר 2 דרישות לתשלום החוב - האחת, בדואר רגילה לכתובתו המעודכנת במרשם האוכלוסין, והשנייה בדואר רשום שוחרר משהודאות לא נדרש, דבר מהוואר אישור מסירה כדין בהתאם להלכה הפסוקה (ראו: **נספח ג' לתגובה מיום 14/03/21**).

מעבר לאמור, ציינה המשיבה כי ביום 16/11/27 המבוקש עצמו פנה בבקשת פרישת חוב זה, ובהחלטה המרוץ לגביית קנסות נפרס החוב ל-4 תשלוםמים. על אף האמור, המבוקש לא שילם כל תשלום לטבות תשלום הקנס.

יצוין כי במעמד הדיון בבקשת טען המבוקש כי לא פנה להסדרת חוב זה אלא חוב אחר.

משכך, ביום 21/03/16 העבירה המשיבה מסמך ממנו עולה כי בעניין חוב זה, שמספרו במרוץ לגביית קנסות 7103194, אכן הוגשה בקשה על ידי החיב, הוא המבוקש, ואף ניתנה החלטה כמפורט לעיל ידה (ראו: **נספח א' ו-ג' לתגובה מיום 16/03/21 ונספח א' לתגובה מיום 21/03/21**).

ודוקן, בשונה מהאמור בתגובה המבוקש מיום 16/03/21, הכתובה: 'דוכיפת 2/4 יבנה' היא הדירה בה אשת המבוקש בעת שבוצעה ההמצאה למכתב ההתראה ועל כן מדובר בכתובת המגורים הידועה בעניינו.

לא זו אף זאת, המשיבה טענה כי נקטה בהליך גבייה, וביום 18/12/02 הוטלו עיקולים על חשבון בנק וביטוח לאומי שאף הם לא הובילו להסדרת החוב על ידי המבוקש.

גם כאן, במעמד הדיון, הכחיש המבוקש הטלת העיקולים, אך המבוקשת העבירה מסמך ממנו עולה זו אכן בוצעה (ראו: **נספח ב' לתגובה מיום 21/03/21**).

משמעותו אלה לא הובילו להסדרת החוב, فعل המרוץ לגביית קנסות בהליך של מימוש פקודת מסר חלוף קנס בהתאם להלכת גוסקוב (ראו: **רע"פ 12/837 מדינת ישראל נגד אולג גוסקוב (20/12/20)**) וביום 19/03/13 נשלחה התראה لمבוקש - אלא שזה לא אотор. ביום 25/10/20, הומצאה ההתראה לידי אשת המבוקש (ראו: **נספח ה' לתגובה מיום 21/03/21**).

משה מבוקש לא הסיר את חובו, ביום 14/01/21 הופקה פקודת מסר, וביום 25/02/21, משנתהמה הפקודה על ידי בית המשפט - הועברה הפקודה לטיפול משטרת ישראל.

לאור המפורט טענה המשיבה כי היא עמדה בכל הדרישות שנקבעו בחוק ובפסיקת - המבוקש ידע על קיום החוב, נשלחו לו דרישות חוב, ניתנה לו אפשרות להסיר את החוב תוך פרישת תשלוםמים, ואף הומצאה לו התראה לפני הפעלת פקודת מסר رغم שהיא נותרה לפנotta למרוץ לגביית קנסות לצורך הסדרת חובו. משלא שילם המבוקש כל תשלום לטבות החוב, בשים לב בזמן הרוב שחלוף מאז שהוא עליו לשלם חובו ועד הפעלת פקודת המסר - יש לדוחות הבקשה לביטול פקודת המסר.

בכל הנוגע לבקשת פרישת תלמידים, צינה המבקשת כי בהתאם להלכה הפסוקה, סמכות ליתן החלטה בבקשת צו מסורה למרצה לגבית קנסות.

המבקשת אף הפנתה לפסק דין של בית המשפט העליון אשר קבע כי הסמכות לבטל פקודת מאסר נתנה לבית המשפט, אך כי על בית המשפט לעשות שימוש בסמכות זו במסורת בלבד (ראו: **ע"פ 4919/14 שמעון אוזלאי נגד מדינת ישראל, 17/03/06**) (להלן: "**הלכת אוזלאי**").

5. במעמד הדיון בבקשת טعن המבקש כי על אף שנכח במעמד מתן גזר הדין לא הבין כי ירצה מאסר כל שלא ישלם את הקנס אשר הוטל עליו, וכי המתו שבא כוחו ועביר לידי השוברים לתשלום הקנס.

ה המבקש הבהיר כי פנה בשלב כלשהו להסדרת חוב זה וכי הוטל עיקול כלשהו על חשבונותיו - אלא שכאמור, טענות אלה נסתרו במסמך שצורפו לתגובה המשיבה מיום 21/03/16.

עוד טعن המבקש כי בשל הליכי גירושין, מאז חודש ינואר 2020 עזב את הבית המשותף לו ולאשתו, חזר להתגורר בבית הוריו, ועל כן לא קיבל לידיו מכתב ההתראה שנמסר לאשתו ביום 20/10/25. בעניין זה הבהיר כי טרם שינה כתובתו במרשם האוכלוסין, אולם במעמד הדיון הציג בפני מסמך ממנו אכן עולה כי מצוי בהליך גירושין וכי מאז חודש ינואר 2020 עזב את ביתו והקשר ביןו לאשתו נותק.

בסוף של יום, עתר המבקש כי ניתן לו פרק זמן קצר, במסגרתו לא תופעל פקודת המאסר, וזאת על מנת לאפשר לו לשלם הקנס.

6. בית המשפט העליון קבע ב**הלכת אוזלאי** כי קנס מהווע ענישה כלכלית ולמאסר חלף קנס קיימות שתי תכליות - אכיפתית ועונשית.

עוד קבע בית המשפט העליון כי "**עונייני פרישה ודחיה של חובות ישמרו למרצה לגבית קנסות, בהיותו גופו ייעודי המוסמן לכך על פי החוק ... ככל, אין לבית המשפט הפלילי סמכות מקבילה לסמכו למרצה לגבית קנסות להוראות על דחיה או פרישה של קנסות**" (ראו: **סעיף 73 לפסק הדין**).

משמעותם לכך בית המשפט העליון, ברι כי לבית המשפט בבקשתו זו אין סמכות לדון בבקשתו של המבקש לפטום החוב והכרעתו זו תעסוק אך בשאלת ביטול /או עיכוב ביצוע פקודת המאסר.

7. באשר לסמכוות להוראות על עיכוב או דחיה של פקודת מאסר חלף קנס קבע בית המשפט העליון ב**הלכת אוזלאי** כי סמכות זו נתונה לבית המשפט. באשר להפעלת סמכות זו ציין כי:

"**הליך ההשגה השיפוטית נספח הלכת גוסקוב לא נועד להחליף את שיקול דעת המרכז. זאת, לאור החשש מפניות חזירות ונשנות של חיבטים בבית משפט ופגיעה בתמരיך לשלם את החוב ולפעול לפטיסטו מול הגוף המוסמן. סמכות בית המשפט לעכב את ביצועו של מאסר חלף קנס מכוח הלכת גוסקוב נועדה לוודא קיומו של הליך הוגן ולאפשר לחיב להעלות טענותיו בפני בית המשפט בטרם**

וופעל הצו. דחיתת תשלום הכנס והמאסר תחתיו בנסיבות מעין גוסקוב צריכה להיעשות במשורה" (ראו:
סעיף 73 לפסק הדין).

8. מהפирוט לעיל, ולאחר שגם נבחנו טענותיו של המבוקש, עולה כי גזר הדין ניתן בנסיבות המבוקש ולבקשו בית המשפט אפשר תשלום הכנס ב-10 תשלוםם. טענתו כאילו המתין שבא כוחו לעבר לידי שוברים לטובות תשלום החוב אינה יכולה להחזיק מים, שכןברי כי החלטת בית המשפט בגזר הדין באשר למועד תחילת תשלום החוב חייבה את המבוקש לפעול באופן יומיומי כדי לעמוד בהחלטת בית המשפט. גם אם פנה לבא כוחו זהה לא העביר לידי את שובי התשלום - היה עליו לפנות בעצמו לבית המשפט לקבלת השוברים.

עוד עולה כי מאז העברת הטיפול למרדף לגבית קנסות, המרכז פועל כנדרש - שלח 2 דרישות תשלום לכתבתו של המבוקש, ואף פועל בהליך גבייה בדמות עיקול לצורך גביית החוב טרם הפעלת פקודת המאסר.

מעבר לאמר, בגיןוד לטענת המבוקש כאילו לא ידע / שכח מקיומו של החוב - הוכיח כי במרוצת השנים המבוקש הגיע בקשה להסדרת חוב זה, בקשה שניית לה מענה על ידי המרכז לגבית קנסות, אך שברור כי גם טענתו כאילו לא ידע שקיים נגנון הליכים הופרכה.

כשאלה פנוי הדברים, ניתן לקבוע כי במקרה דין פועל המרכז לגבית קנסות באופן מיטבי בכך לדרש ולגבות החוב מה מבוקש, בעוד שה מבוקש שקט על שמרי ובחר מטעמי שלו להעתים מקיומו של החוב ולא עשה דבר, במשך שנים ארוכות, כדי להסדיר חובו למעט הגשת בקשה אחת לפрисת תשלוםם.

9. בהתאם להלכת ג'סאר (ראו: **בש"פ 15/1998 ג'סאר נגד מדינת ישראל (16/01/19)**), לצד האינטראס לתמוץ חיבים לשלם קנסות, קיים גם האינטראס לגבות את הכנס, שהרי הכוונה המקורית בגזר הדין הייתה לגוזר עונש בעל רכיב כלכלי ולא להטיל עונש מאסר. במצב דברים זה, ככל שחייבת ביצוע המאסר לתקופה מוגבלת לא תפגע בצורה להמריץ חיבים לשלם חובם אך היא עשויה להגשים את האינטראס של גביית החוב - ניתן לשקל דחיתת ביצוע המאסר (ראו: **פסקה 6 לפסק הדין**).

10. במקרה דין, עת פנה המרכז לגבית קנסות בהליך של הוצאה פקודת מאסר חלף הכנס - פועל המרכז כנדרש. כעולה מהמפורט לעיל, בהתאם להלכת גוסקוב, הומצא למבוקש במסירה אישית מכתב התראה טרם הפעלת הפקודה.

בדיון יום 15/03/15 עלה כי מכתב התראה הומצא למבוקש ביום 20/10/25 בהתאם לכתבת הידועה במרשם האוכלוסין ואשת המבוקש חתמה על אישור המסירה. על פניו, פועלה זו מהווה אישור מסירה כדין ועומדת בדרישת החוק והפסיקה.

אלא שבמועד הדיון הציג המבוקש לבית המשפט מסמך ממנו עולה כי מאז חודש ינואר 2020, כ-10 חודשים טרם ביצוע הממצאה - עזב המבוקש את הבית המשותף לו ולא שתו ומazel נזקם ביניהם הקשר.

כך יוצאה כי על אף שהמבקש עמדה בדרישת החוק ודין היה לדוחות בקשה של המבקש על הסף - באופן מהותי החלטת המבקש להראות כי קיים ספק באמ מכתב ההתראה הגע לידי.

לא זו אף זו, במעמד הדיון הבהיר המבקש כי ככל שיינטן לו פרק זמן קצר הוא יוכל לעמוד בתשלום החוב.

במצב דברים זה שוכנעתי כי משקיעים ספק האם בפועל הגע מכתב ההתראה לידי המבקש, ובשים לב להצהरתו במעמד הדיון לפניי, יש לאפשר למבקש פרק זמן מוגבל בלבד בו פקודת המאסר תעוכב, וזאת לצורך תשלום קרן הכנס.

11. סוף דבר אני מורה על עיכוב ביצוע פקודת המאסר למשך 45 ימים מהיום, וזאת על מנת לאפשר למבקש להסידר תשלום קרן הכנס.

mobaher כי ככל שקרן הכנס לא תשלם, המשיבה תוכל למשמש פקודת המאסר אף ללא צורך בהחלטה שיפוטית נוספת.

באשר לריבית הפיגורים שהצטברה לאורך השנים - על המבקש לפנות למרכו' לגביית כניסה בבקשת מתאימה.

11. ההחלטה תומצא בדחיפות לצדדים.

12. זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, ג' ניסן תשפ"א, 16 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.